

Örgäfwes mina tärar runnit;
Sag ingen nåd på jorden funnit; —
Den finnes ej för mördaren!
Nå, må hos Gud jag finna den!

6.

Eig ofta smög ett hopp om frälsning
Litom en andelsägt, en hålsning,
Eft genom fängelsemurens hwall,
Men icke dit kom nådens alf.

5.

Då jag nu går den sista vägen
Då swigat fram de sista regnen,
Må Gud jag stödas af Din hand
Då wafna i ett bättre land.

4.

Störe Gud Dig nu förbarna!
Gör mig, den brottfällige, den arma,
Då hör mitt hjertas ömma bön:
Gif mig ej ewigt brottets lön!

3.

S denna stund af grufsig smärta
Nå! att det bruste betta hjerta!
Att jorden wille öppna sig,
Då i sitt fäste gömma mig!

10.

Gni! Då är böden mer än böden!
Swad är wäl alla andra böden,
Med sina mörta hämska stid,
Dof mot ett sådant ögonblick? —

9.

Men då när mensthan brottfällig blifwit,
Då ända wägar älska lifwet,
Då sjunka wid skawottens fot
Den blanka bilans hugg emot.

8.

Wist böden allid fälor äger,
Men är bod mild på plågans läger;
Då friben stumrar omkring den
Då minnet står der som en wän.

7.

Mördaren Breitsfeldts

fista

Ensamma Stund.

Är så gälba
hwad stunden brutit.

Stockholm,
Elmén & Granbergs Tryckeri.
1843.

Pris: 2 fl. 6:ko.

och i det ögonblick jag bignar, —
Att i weten att jag er wälsignar;
Mig höre han som ewig är,
Ett er hans Engel troffen kär.

14.

Ja tna i denna stund jag ligger,
och an en gång om tillgiffit tigger;
Förklarar, skön, gifwen den
Ja wägen med åt mörkaren.

13.

Grän fel till brott jag uste synbat.
Sag mycket ryktigt, ofta synbat;
Sag samlat forger omring er,
Nu först min djupa stult jag ser.

12.

S huda skön, fader, moder,
S dag för eder son och broder
Ja denna salustulla sig,
Ma edra böner följa mig!

11.

9

7

15.

Du sköna jord farväl, I himlar,
Som nu af lif och glädje hwimlar,
Med dina willor och din slärd;
Sag saknar icke dig du werld.

16.

Hör wilba foglars strän förkunnar
Att jorden ingen fristad unnar
Att mina lemmar, mina ben
Wid månans bleka silfwerfken.

17.

Nu är det slut, hwad jag har libit. —
Hwad jag har kämpat, hwad jag stridit
Det wet och räknar endast Gud, —
Sag faller nu för lagens bud.

At brott och forger nu förtröskad
Grän flärbens alla willor lösb,
och med förtröskan i mitt bröst
I flöfket böjs jag söter tröst.

2.

ör sista gången här på jorden
At Sag nu ensam lemnad worden;
I denna stund jag styr till Dig,
O Gud, Du ej förfjuter mig!

1.